

Tóth Péter köszöntése

1949-ben sok minden történt a világban, hogy csak néhányat említsek közülük: Horthy Miklós és családja Portugáliában telepedett le, megalakult a KGST és kezdetét vette a Mindszenty József hercegprímás elleni koncepciós per, életfogytiglani börtönre ítélték. Megalakult a NATO és az Európa Tanács, létrejött az NSZK és az NDK. Megjelenik George Orwell: 1984 című regénye. Sok kiváló személyiség is ez évben látta meg a napvilágot, többek között Vánca István újságíró, Meryl Streep Oscar-díjas színésznő, Roger Taylor a Queen együttes dobosa, Karinthy Márton író és színházrendező, Bruce Springsteen amerikai énekes, Pedro Almodovar spanyol filmrendező és végül, de nem utolsó sorban szeptember 8-án szegényebb lett a világ Richard Strauss német zeneszerző halálával, és gazdagabb a *polihistor Tóth Péter* születésével. Talán szimbolikus dátum az is, hogy egyetemünk 1949-ben költözött Miskolcra, hogy majd a bölcsészképzés indulásakor oktatói közé fogadja Tóth Pétert. Nyilván azt gondolja a tisztelt olvasó, hogy viccelek, amikor azt írom polihistor, pedig nem. Péter magyar-latin szakot végzett Debrecenben, de történelemből kandidált, miközben eredetileg geológusnak készült. Dolgozott a Miskolci Egyetem levéltárában, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei és a Somogy Megyei Levéltárban, pályája elején középiskolában is tanított, 22 éve egyetemünkön oktat. Ha végignézzük terjedelmes publikációs listáját, láthatjuk, hogy mind korszakban – a középkortól kezdve az újkorig terjedően – mind tematikában egyedülállóan gazdag a kép. Éppúgy maradandót alkotott várostörténetben – Sajószentpéter és Miskolc –, mint társadalomtörténetben, elég ha csak a cigányságtörténeti kutatásokra utalok, vagy megemlítem hihetetlenül magas színvonalú forráskiadásait, a közgyűlési regesztákból egymaga több kötetet publikált, mint a szakma együttvéve. Elsők között tett közzé forráskiadást a Mária Terézia-féle úrbérrendezés paraszti vallomásaiból, de utalhatok kiváló fordításaira is (pl. Bél Mátyás). A sort hosszasan folytathatnánk, a lényeg mindig ugyanaz: kreativitás, precizitás, szerteágazó műveltség, különleges gondolkodásmód, amin a latin szak is otthagya nyomát.

Jelen kötettel kívánunk jó egészséget, aktív évtizedeket, szellemi kihívásokat, hiszen egy tudós soha nem megy igazából nyugdíjba! Isten éltesen sokáig!

Horváth Zita

